

T.C.
UYU MAZLIK MAHKEMES

ESAS NO : 2020/711
KARAR NO : 2021/108
KARAR TR : 01/03/2021

ÖZET: Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonunun 6183 sayılı Kanun'un 13. maddesi kapsamında davacıların malvarlığına ihtiyati haciz uygulanmasına dair kararının iptali istemiyle açılan davanın **DAR YARGI YERİNDE** görülmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacılar : 1-M.A.K. 2-E.Ö. 3- .A.B. 4-H.R.K. 5-O.Y.G.6-Y.A.A. 7-T. Enerji Telekomünikasyon n . San. ve Tic. A.
Vekilleri : Av. B.A. .
Davalı : Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu Ba kanlı 1
Vekili : Av. S.Y.

I. DAVA KONUSU OLAY

1. Davalı Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonunun 26/11/2015 tarihli ve 280 sayılı kararı ile 6183 sayılı Kanun'un 13. maddesi kapsamında davacıların malvarlığına ihtiyati haciz uygulanmış olmakla a a ıda ayrıntılarına yer verilen görev uyu mazlı ına konu davalar açılmıştır.

II. UYU MAZLI A L K N B A VURU SÜRECİ

A. Adli Yargıda

2. Davacılar vekili, davacıların tamamının Fona devredilmiş herhangi bir bankanın hissedarı ya da hakim orta ı olmadığını gibi yine yönetimi Fona devredilmiş herhangi bir bankadan kredi de kullanmadıklarını, davacı gerçek kişilerin kurmuş oldukları Kablonet A. . hisselerinin %44'ünün Avrupa Amerika Holding A. . tarafından satın alınması kararı ında davacıların para edindiğini, davacı irketin Kablonet A. .'ne sözleşme kar ılı ında verdiği hizmet ve i ler için Kablonet A. .'nden bedeller tahsil ettiğini, bankadan kredi kullanan ticari irketlerin yaptırıldığı ve hizmetin kar ılı ını ödemesinin hileli bir davranış olmadığını gibi kredi mü terisi olan ticari irketle i yapan gerçek ve tüzel kişilerin Fon alacağı borçlusunu sayılamayacağını, borcun kayna ı ve do umu açısından da davacılarından dava konusu tutarın talep edilmesinin hukuka uygun olmadığını ileri sürerek; davalı tarafından 6183 sayılı Kanun'un 13., 62. ve 79. maddeleri gere ince uygulanan ihtiyati haciz nedeniyle davacı gerçek kişilerin her birinin 17.255.567 TL, davacı tüzel kişinin 51.977.462 TL davalıya borçlu olduğunu ve davalının davacılarından mülga 4389 sayılı Kanun'un 15/7-b maddesi ile 5411 sayılı Kanun'un 134. maddesi kapsamında fon alacağını bulunmadığını tespitine karar verilmesini talep etmiştir.

3. stanbul 11. Asliye Ticaret Mahkemesi, 23/12/2015 tarihli ve E.2015/1242, K.2015/957 sayılı dosyada tensiple birlikte "*Davacının davasının HMK 114/1-b maddesindeki yargı yolu dava artı yoklu undan HMK 115/2 maddesi gere ince usulden reddine ve Davaya bakma görevinin 2577 sayılı yasanın 2.maddesi uyarınca dari Yargıya ait oldu una*" karar vermi tir. Kararın gerekçesi u ekildedir:

"TMSF 5411 sayılı yasanın 3.maddesinde düzenlenmi olan idari bir kurum olup,ihtiyati hacze dayanak bulunan ktisat Bankasının ise TMSF (Fon)tarafından mülga 3182 sayılı Bankalar Kanunu,bu kanunla yürürlükten kaldırılan 4389 sayılı Bankalar Kanunun ve bu kanun uyarınca temettü hariç ortaklık hakları ile yönetimi ve denetimi fono intikal eden bankalar ile fonunun ço unluk hissesine sahip oldu u,Fon Bankası oldu u,idari bir birim olan TMSF'nin fona devredilen banka ve di er irketlere ili kin alacaklarının 5411 sayılı yasanın 134.maddesi uyarınca 6183 sayılı AATUHK'ya göre tahsil edilece ine ili kin tüm düzenlemeler dikkate alındı nda, dosyamız davacılarının gerçek ve tüzel ki i tacir olmalarına ra men davalının idari bir birim olan TMSF'ye kar ı ve dava konusunda TMSF'nin 6183 sayılı yasaya dayalı olarak yaptı ı ihtiyati hacze kar ı yaptı ı borçlu olmadıklarına ili kin menfi tespit davası oldu u, ancak idari bir i lem olan bu i leme kar ı hukuka aykırı uygun olup olmadı na ili kin de erlendirmenin yargı yeri olarak adli yargı de il idari yargıya ait oldu u,bu nedenle de açılan davada mahkememizin görevli olmadı na, açılan davada yargı yolu yönünden dava artının bulunmadı na,nitekim mahkememizin 2008/378 E.2009/721 K.nolu TMSF'ye kar ı açılan kararda verilen TMSF yönünden yargı yolu yanlı lı ndan davanın reddine ili kin karara kar ı gidilen temyizde Yargıtay 11 Hukuk Dairesinin 01/10/2012 tarih 2010/15970 E.2012/14711 K.yine benzer mahkememizin 2008/214 E.2009/578 Kararında TMSF'ye kar ı sebeple redde ili kin karara yönelik gidilen temyizde Yargıtay 11.Hukuk Dairesinin 18/09/2012 tarih 2010/15205 E.2012/13544 K.nolu ilamında bu kısımlar yönünden kararın onanmasına yine mahkememizin TMSF'ye kar ı açılmı alacak davasında 2011/506 E.2014/3 K.nolu 14/01/2014 tarihli TMSF'ye ili kin davanın yargı yolu yönünden reddine ili kin karar ve bu karara kar ı gidilen temyiz üzerine Yargıtay 11.Hukuk Dairesinin 14/10/2015 tarih 2015/9857 E.2015/10525 K.nolu TMSF yönünden temyiz itirazlarının reddine ili kin kararları ile yine 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsili Usulü hakkındaki kanuna dayalı olarak yapılan haciz i lemine kar ı ikayete ili kin olarak görevli mahkemenin yargı yolu itibari ile idare mahkemesi oldu u"

4. Davacılar vekili 25/12/2015 düzenleme tarihli dilekçeyle kararı temyiz etmekle birlikte, aynı tarihli bir ba ka dilekçeyle Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu Kurulunun 26/11/2015 tarih ve 280 sayılı i leminin iptali istemiyle (a a ıda ayrıntılı biçimde irdelenecek olan) idari yargı yerine de dava açmı tır.

5. Yargıtay 19. Hukuk Dairesi, 26/04/2016 tarihli ve E.2016/1011, K.2016/7538 sayılı ilamıyla "*Dava, yerel mahkemenin de açıkça belirtti i gibi K'nun 72. maddesine dayalı menfi tespit davasıdır. Anılan yasa hükmü uyarınca açılacak menfi tespit davalarında adli yargı görevli olup, niteli ine göre davada görevli mahkeme asliye hukuk ya da asliye ticaret mahkemesidir. Somut olayda, davanın 6102 sayılı TTK'nun 4. maddesinde belirtilen ticari dava niteli inde oldu u gözetildi inde davanın açıldı ı asliye ticaret mahkemesi davaya bakmakla görevli oldu undan i in esasının incelenmesi gerekirken dava artı yoklu u nedeniyle usulden red kararı verilmesi do ru görülmemi tir"* gerekçesiyle hükmün bozulmasına karar vererek dava dosyasını mahalline iade etmi tir.

6. stanbul 11. Asliye Ticaret Mahkemesi, 24/01/2019 tarihli ve E.2016/1199, 2019/23 karar sayılı dosyada bu kez "*Davanın kabulü ile, TMSF Fon Kurulunun 26/11/2015 tarih ve 2015/280 sayılı kararından dolayı borçlu olmadıklarının tespitine*" karar vermi , davalı vekili dosyayı temyiz etmi tir.

7. Temyiz edilen dosya Yargıtay 19. Hukuk Dairesinin kapatılması sebebiyle Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin E.2020/5284 numarasında incelemeye alınmıştır.

B. dari Yargıda

8. Davacılar vekili; Müvekkillerinin Fon alaca ından edinen sıfatıyla sorumlu tutulmalarına ili kin 26/11/2015 tarihli ve 280 sayılı kurum i leminin amaç, sebep, yetki, ekil ve konu yönünden hukuka aykırı oldu u ve davacılar hakkında ihtiyati haciz uygulanmasını gerektiren kanuni sebeplerin bulunmadı ı ileri sürülerek iptali istemiyle idari yargı yerine müracaat etmiştir.

9. stanbul 7. dare Mahkemesi, 19/07/2016 tarihli ve E.2016/408, K.2016/1131 sayılı dosyada "... Kablonet firmasındaki hisselerinin %44 lük orana isabet eden kısmını de erinde AAH'e satan ve bu satı la ilgili olarak da yargı mercilerince lehlerine karar verilen davacıların hisseleri satın alan Avrupa ve Amerika Holding (AAH) ile birlikte hareket etmedi i, aksine aralarında bu satı la ilgili olarak niza bulundu u,dolayısıyla AAH ile birlikte hareket ederek ve dolanlı i lemlerle ktisat Bankası'nı zarara u rattıklarından ve Fon alaca ından edinen sıfatıyla sorumlu tutulması gerekti inden bahsedilemeyece i dikkate alındı ında ktisat Bankasından kredi kullanmayan ve bankaya borcu da olmayan davacıların Fon alaca ından edinen sıfatıyla sorumlu tutulmasına ili kin dava konusu fon kurulu kararının ilgili kısmında da hukuka uyarlık bulunmamı tır. Di er taraftan, dava konusu Fon Kurulu Kararı yukarıda açıklanan gerekçelerle hukuka aykırı bulundu undan bu Fon Kurulu Kararının, 6183 sayılı yasanın davacılar hakkında uygulanmasına ve ihtiyati hacze karar verilmesine ili kin kısmında da hukuka uyarlık görülmemi olup, davacılar hakkında 6183 sayılı kanunun 13. maddesi uyarınca alınan ihtiyati haciz kararının ve uygulanan ihtiyati hacizlerin kaldırılması gerekmektedir" gerekçesiyle "dava konusu i lemlerin iptaline" karar vermi , karar aleyhine temyiz yoluna ba vurulmu tur.

10. Danı tay 13. Dairesi, 05/05/2017 tarihli ve E.2016/4396, K.2017/1368 sayılı ilamıyla " temyiz isteminin kabulü ile 2577 sayılı dari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesi uyarınca stanbul 7. dare Mahkemesi'nin 19.07.2016 tarih ve E:2016/408, K:2016/1131 sayılı kararının bozulmasına" karar vererek dosyayı mahalline göndermiştir. Kararın gerekçesi öyledir:

"...tarafların banka kaynaklarının edinilmesi sonucunu do uran söz konusu i lemlerde birlikte hareket etti i, bu suretle hisse bedelinin bir kısmını ödemek için A.A.H. tarafından kullanılan kredinin 04.08.2000 tarihinde Trade Deposit Bank Ltd.'den çekildi i, bu satı la ilgili olarak da davacıların hisseleri satın alan Avrupa ve Amerika Holding (AAH) ile birlikte hareket etti i, dolayısıyla A.A.H. ile birlikte hareket ederek ve dolanlı i lemlerle davacıların ktisat Bankası'nı zarara u rattıkları ve Fon alaca ından edinen sıfatıyla sorumlu tutulmaları gerekti i sonucuna varılmış tır. Bu itibarla, davacıların Fon alaca ından edinen sıfatıyla sorumlu tutulmalarına ili kin dava konusu Fon kurulu kararının ilgili kısmında da hukuka aykırık bulunmamaktadır. Öte yandan dava konusu Fon Kurulu kararı yukarıda açıklanan gerekçelerle hukuka aykırı bulunmadı ından, bu Fon Kurulu kararının, 6183 sayılı Kanun'un davacılar hakkında uygulanmasına ve ihtiyati hacze karar verilmesine ili kin kısmında da hukuka aykırılık bulunmamaktadır"

11. stanbul 7. dare Mahkemesi, 28/02/2018 tarihli ve E.2018/230, E.2018/449 sayılı dosyada bu kez bozma ilamındaki gerekçeler do rultusunda "Davanın reddine" karar vermi , davacılar vekili karar aleyhine temyiz yoluna ba vurma tur.

12. Danı tay 13. Dairesi, 14/03/2019 tarihli ve E.2018/2904, K.2019/802 sayılıda "Davacıların temyiz iste inin reddine ve stanbul 7. dare Mahkemesi'nin 28/02/2018 tarih ve E:2018/230, K:2018/449 sayılı temyize konu kararında, 2577 sayılı dari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde sayılan bozma nedenlerinden hiçbirisi bulunmadı ndan anılan Mahkeme kararının Onanmasına" hükmetmi , hüküm aleyhine karar düzeltme yoluna ba vurulmu , dosyanın halen karar düzeltme incelemesinde bulundu u anla ılmı tır.

C. Uyu mazlık Mahkemesine Ba vuru

13. **Yargıtay 11. Hukuk Dairesi 19/11/2020 tarihli ve 2020/5284 sayılı ara kararıyla;** 07/12/2020 tarih, 2020/915 sayılı üst yazı ile "davanın adli yargının görevi di nda oldu u kanısına varıldı ndan, 2247 sayılı Uyu mazlık Mahkemesi'nin Kurulu ve leyi i Hakkında Kanun'un 20. maddesi uyarınca incelemenin ertelenmesine ve dava dosyasının Uyu mazlık Mahkemesi Ba kanlı ı'na gönderilmesine" karar vermi tir. Kararın gerekçesinin ilgili kısmı öyledir:

"Dava, Yargıtay 19. Hukuk Dairesi'nin bozma kararında nitelendirildi i gibi ne 6102 sayılı T.T.K.'nun 4. maddesinde belirtilen ticari dava niteli indedir ne de açılan dava . .K.'nun 72. maddesi gere ince açılabilir bir menfi tespit davasıdır. Davanın konusu TMSF Fon Kurulu'nun 26.11.2015 tarih ve 2015/280 karar sayılı kararının sonuçlarının ortadan kaldırılmasından ibarettir.

Dairemizce yapılan temyiz incelemesinde öncelikle davanın niteli i ve aynı konu hakkında idari yargı makamlarınca verilen ve dosya içinde yer alan kararlar üzerinde durulmu tur.

Bu ba lamda stanbul 11. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin ba langıçta verdi i 2015/1242 esas ve 2015/957 karar sayılı ve 23.12.2015 tarihli kararının isabetli oldu u ve Yargıtay 19. Hukuk Dairesi'nin 2016/1011 esas ve 2016/7538 karar sayılı ve 26.04.2016 tarihli bozma kararının yerinde olmadı ı, buna ba lı olarak stanbul 11. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin son olarak verdi i temyiz incelemesine konu 2016/1199 esas ve 2019/23 karar sayılı ve 24.01.2019 tarihli kararının da yargı yolu bakımından yanlı oldu u sonucuna varılmı tur.

Mahkemece temyiz incelemesine konu olan karar Yargıtay 19. Hukuk Dairesi'nin bozma kararına uyularak verilmi olmasına ra men bu kararın Dairemizce yargı yolu farklılı ı nedeniyle tekrar bozulması mümkündür.

Zira HMK'nun 1. maddesi gere ince, mahkemelerin görevi ancak kanunla düzenlenir. Göreve ili kin kurallar, kamu düzenindedir. Bu nedenle de görev hususu davanın her a amasında mahkemece re'sen gözetilir ve bu durum bozmaya uyulmasıyla olu an usuli kazanılmı hakkın da bir istisnasıdır. 1957/13 Esas ve 1959/5 Karar sayılı ve 04.02.1959 tarihli BK'da bu husus açıkça belirtilmi tir. Bu BK'da, "Adli mahkeme ile idare mahkemeleri arasındaki vazife bölümü, tarafların hukuki durumlarını belli bir teminat altında bulundurmak gayesiyle kabul edilmi tir. Bu itibarla bir konunun ancak vazifeli kaza mercii tarafından karar ba lanmasını sa lamak usul kanununun ana prensiplerinden sayılmı tur. Vazife konusunda bozmaya uyulmakla olu an usulü müktesep hak prensibinin kayıtsız artsız tatbiki, usulün az önce anılan mutlak hükmünün de i tirilmesi neticesini do uracaktır ki söz konusu maddenin yazılı ı ve kanuna koyulu gayesi itibariyle böyle bir netice kaideten caiz görülemez." denilerek kaide olarak usuli müktesep hak hükmünün vazife konusunda tatbik yeri olmayaca na ve duru manın bitti i bildirilinceye kadar vazifesizlik kararı verilebilece ine karar verilmi tir.

Nitekim stanbul 11. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin yukarıda açıklanan 2015/1242 esas ve 2015/957 karar sayılı ve 23.12.2015 tarihli ve davaya bakmakta idari yargı yolunun görevli oldu u gerekçesiyle davanın reddine yönelik kararından iki gün sonra davacılar vekili TMSF Fon Kurulu'nun 26.11.2015 tarihli ve 2015/280 sayılı kararının iptali için

istanbul 7. dare Mahkemesi'nde dava açımı ve önce istanbul 7. dare Mahkemesi'nin 2016/408 esas ve 2016/1131 karar sayılı ve 19.07.2016 tarihli kararı ile dava konusu i lemin iptaline karar verilmi ise de i bu kararın temyiz incelemesi sonucunda Danı tay 13. Dairesi'nin 2016/4396 esas ve 2017/1368 karar sayılı ve 05.05.2017 tarihli kararı ile bu karar bozulmu ve karar düzeltme talebi üzerine aynı Daire'nin 2017/1841 esas ve 2017/3669 karar sayılı ve 07.12.2017 tarihli kararı ile bozma ilamında yer verilen "muvazaa" ibaresi "dolanlı" olarak de i tirilmi ve bu ekilde ilk derece mahkemesi kararının yine bozulmasına karar verilmi tir.

Bozmadan sonra istanbul 7. dare Mahkemesi'nin 2018/230 esas ve 2018/449 karar sayılı ve 28.02.2018 tarihli kararı ile dava konusu Fon Kurulu Kararı'nın iptali için açılan davanın reddine karar verilmi , i bu kararın davacılar vekilince temyiz edilmesi üzerine Danı tay 13. Dairesi'nin 2018/2904 esas ve 2019/802 karar sayılı ve 14.03.2019 tarihli kararı ile kararın onanmasına karar verildi i, i bu karara kar ı karar düzeltme yoluna ba vuruldu u, bu konuda henüz karar verilmedi i davalı vekilince eldeki dava dosyasına bildirilmi ve buna ili kin belgeler sunulmu tur.

Ayrıca TMSF tarafından bu kere aynı amme alaca ının tahsili için davacılar ödeme emirleri gönderildi i, davacılar tarafından ödeme emirlerinin iptali için idari yargıda açılan iptal davalarının reddedildi i ve bu kararlara kar ı yapılan temyiz istemlerinin de Danı tay tarafından ret edilerek yerel mahkeme kararının onanmasına karar verildi i, davalı vekilince eldeki dava dosyasına bildirilmi ve buna ili kin belgeler sunulmu tur.

Hal böyle olunca; davacıların, davalı idarenin tek yanlı i lemi ile aslında borçlu sıfatıyla sorumlu olmadıkları bir borçtan dolayı 4389 sayılı yasanın 15/7-b maddesi gere ince "edinen" sıfatıyla sorumlu olduklarına karar verilmi olması nedeniyle bu borcun, borç ili kisine taraf olmayan ki ilerden istenmesine yönelik olarak yapılan i lemlerin hukuka aykırı oldu u iddiasıyla açılan i bu davada adli yargının görevli olmadı ı sonucuna varılmı tir.

Zira davacılarından istenen alacakların dayana ı TMSF'nun idari yetkisini kullanarak tesis etti i TMSF Fon Kurulu'nun 26.11.2015 tarih ve 2015/280 karar sayılı kararıdır. Davalı TMSF tek yanlı bir idari i lemle karar alarak borçtan davacıların "edinen" sıfatıyla sorumlu olduklarını kabul etmekte ve bu nedenle 6183 sayılı kanuna dayalı olarak takipler yapmakta, ödeme emirleri göndermektedir. Bu itibarla adli yargıda açılan davanın adının davacılar tarafından menfi tespit davası olarak adlandırılmı olması bu davada adli yargının görevli olması sonucunu do urmaz. Zira olayları anlatmak taraflara, hukuki nitelendirme hâkime aittir. Somut olayda davacıların bu davadaki taleplerinin tamamı yine davacıların idari yargıda açtıkları davalar nedeniyle idari yargıda incelenmi ve Fon Kurulu Kararının iptaline ili kin dava reddedildi i gibi 6183 sayılı kanuna dayalı olarak çıkartılan ödeme emirlerinin iptaline ili kin davalar da reddedilmi ve verilen kararlar Danı tay tarafından onanmı tur.

2577 sayılı dari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesinde, idari dava türleri ve idari yargı yetkisinin sınırları gösterilmi tir. Buna göre, idari i lemler hakkında yetki, ekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları ve idari eylem ve i lemlerden dolayı ki isel hakları do rudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları idari yargıda görülür"

14. 2247 sayılı Kanun'un 20., 21. ve 16. maddeleri uyarınca Ba kanlı ımızca ilgili Ba savcılıkların görü ü istenmi tir.

III. BA SAVCILIK DÜ ÜNCELER

A. Danı tay Ba savcılı mın Yazılı Dü üncesi

15. Danı tay Ba savcısı, 2247 sayılı Kanun'un 20. maddesi uyarınca, yapılan ba vurunun kabulünün uygun olaca ı yönünde görü bildirmi tir. Yazılı dü üncenin gerekçesi ise öyledir:

"...Olayda; Yargıtay 19. Hukuk Dairesi'nin bozma kararında nitelendirildi i gibi davanın konusunun, ne 6102 sayılı Kanun'un 4. maddesinde belirtilen ticari dava niteli inde oldu u ne de cra ve flas Kanunu'nun 72. maddesine dayalı menfi tespit davası oldu u, Davanın asıl konusunun, TMSF Fon Kurulu'nun 26/11/2015 günlü ve 2015/280 sayılı kararının sonuçlarının ortadan kaldırılmasına yönelik oldu u açıktır.

Bu durumda; davacıların, davalı idarenin tek yanlı i lemi ile, aslında borçlu sıfatı ile sorumlu olmadıkları bir borçtan dolayı, 4389 Sayılı Bankalar Kanunu'nun 15-7/b maddesi gere ince "edinen" sıfatı ile sorumlu oldukları açıktır. Bu borcun, borç ili kisine taraf olmayan ki ilerden istenmesine yönelik olarak yapılan i lemlerin yargısal denetimi de idari yargının görev alanı içinde kalmaktadır.

Öte yandan; TMSF Fon Kurulu'nun aynı gün ve sayılı kararının iptaline ili kin olarak, aynı davacıların, aynı davalıya yönelik açtıkları iptal davasında; stanbul 7. dare Mahkemesi'nin 19/07/2016 günlü, E:2016/408, K:2016/1131 sayılı kararı ile, dava konusu i lemin iptaline karar verdi i, temyiz incelemesi neticesinde, Danı tay Onüçüncü Dairesi'nin 05/05/2017 günlü, E:2016/4396, K:2017/1368 sayılı bozma kararı üzerine, stanbul 7. dare Mahkemesi'nin 28/02/2018 günlü, E:2018/230, K:2018/449 sayılı kararı ile davanın reddedildi i, bu kararın, Danı tay Onüçüncü Dairesi'nin 14/03/2019 günlü, E:2018/2904, K:2019/802 sayılı kararı ile onandı ı, dosyanın, Danı tay Onüçüncü Dairesi'nin E:2019/2875 numaralı esasında karar düzeltme a masında bekledi i saptanmı tir."

B. Yargıtay Cumhuriyet Ba savcılı mın Yazılı Dü üncesi

16. Yargıtay Cumhuriyet Ba savcısı, "uyu mazlı ın çözümünde adli yargı görevli oldu undan, Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 2247 sayılı Kanununun 20. maddesi gere ince yapmı oldu u ba vurunun reddine karar verilmesi gerekti i" yönünde görü bildirmi tir. Görü ün gerekçe kısmı ise u ekildedir:

"Uyu mazlık konusu olayda görevli yargı yerinin belirlenebilmesi için uyu mazlı ın niteli inin belirlenmesi gerekmektedir.

Mülga 4389 sayılı Bankalar Kanununun 15/7.b maddesinde; "Hisseleri kısmen veya tamamen Fona intikal eden bir bankanın yönetim ve denetimini do rudan veya dolaylı olarak tek ba ına veya birlikte elinde bulunduran ortaklarının veya yöneticilerinin, yönetim kurulu, kredi komiteleri, ubeler, di er yetkili ve görevliler aracılı ıyla veya sair suretlerle banka kaynaklarını ve varlıklarını do rudan veya üçüncü ki ilere rehnetmek, teminat göstermek, ekonomik gücü olmayan ki ilere kredi vermek, kar ılı nda kredi temin etmek amacıyla kredi kullanılmak, yurt içi veya yurt dı ı banka ve malî kurulu lar nezdinde depo veya sair adlarla hesap açtırmak veya bu hesapları teminat göstermek ve sair ekillerde kullanmak suretiyle veya ba kaca dolanlı i lemlerle edindikleri veya bu suretle üçüncü ki ilere edindirdikleri para, mal, her türlü hak ve alacakların temininde kullanılan banka kaynakları ve varlıkları nedeniyle do an alacak Fon alaca ı sayılır. Bu alacaklar hakkında 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri uygulanır. Fon, bu para, mal alacaklara ihtiyati haciz koymaya, muhafaza altına almaya ve bunlardan de eri Fon tarafından belirlenemeyenleri 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 12'nci

maddesine göre kurulan takdir komisyonlarının Fon tarafından belirlenecek kurum ve kurulu larca hazırlanacak raporları da dikkate alarak tespit edece i de eri üzerinden, alaca ma ve/veya bu bankaların Fon tarafından devralınan zararlarına mahsuben devralmaya yetkilidir. Bu alacaklara zararın ve/veya alaca mın do masına sebebiyet veren haksız i lemin yapıldı ı tarihten itibaren 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanununun 51 inci maddesinde belirtilen oranda gecikme zammı uygulanır" hükmü, ek 6. maddesinde; "Temettü hariç ortaklık hakları ile yönetim ve denetimi Fona intikal eden ve/veya bankacılık i lemleri yapma ve mevduat kabul etme izin ve yetkileri ilgili bakan. Bakanlar Kurulu veya Kurul tarafından kaldırılan bankalar ile tasfiyeleri Fon eliyle yürütülen veya Fon tarafından tasfiye i lemleri ba latılan bankaların ve 15/a maddesinde sayılan ki ilerinin 15/a maddesinde sayılanlar dı ndaki üçüncü ki ilerle yaptıkları sözleşme melere, bu sözleşme melerin kar ılıklı edimleri içermeleri, edimler arasında orantısızlık bulunmaması, üçüncü ki ilerinin edimlerini yerine getirdiklerine dair düzenlenmi usulüne uygun belgelerinin bulunması ve bu i lemlerin her türlü muvazaadan ari oldu unun bu ki iler tarafından ispatlanması halinde, Bankalar Kanununun 15, 15/a, 22, Ek-1 ve Ek-2 maddeleri uygulanmaz." hükmü yer almaktadır.

Dosyanın incelenmesinden; davacıların dava dilekçesinin sonuç kısmında, "Davacı gerçek ki ilerinin her birinin ...ve davalı tüzel ki inin ... davalıya borçlu olmadı unun ve davalının davacılarından mülga 4389 sayılı Kanununun 15/7.b maddesi ile 5411 sayılı Kanununun 134. maddesi kapsamında Fon alaca mının bulunmadı unun ve davacıların borçlu olmadı unun tespiti' talep edilmi ise de, gerek dava dilekçesi, gerekse a amalarda verilen di er dilekçelerin içeri i, duru ma beyanları ve tüm dosya kapsamı dikkate alındı nda, davacıların iddialarının TMSF Fon Kurulunun 26/11/2015 tarihli ve 2015/280 sayılı kararında belirtilen i lemlerin her türlü muvazaadan ari oldu una dayandı ı ve adli yargıda görülmekte olan bu davada ileri sürdükleri delillerin de bu hususun ispatına matuf oldu u, dolayısıyla söz konusu i lemlerin öncelikle Mülga 4389 sayılı Kanununun ek 6. maddesinde belirtilen artları ta ıdı unun ve muvazaadan ari oldu unun ispatlanması halinde TMSF Fon Kurulu kararının dayana ı olan Mülga 4389 sayılı Kanununun 15/7.b maddesinin uygulama alanı kalmayaca ı, 15/7.b maddesine dayanılarak alınan kararla ilgili idari yargıda görülen bir davanın zaten mevcut oldu u, hukuk yargılamalarında uygulanması gereken mevzuatın mahkeme tarafından tespit edilmesi gerekti i, mahkemenin bu bakımdan davacı veya davalı tarafın belirlemeleriyle ba lı olmadı ı, bu itibarla stanbul 11. Asliye Ticaret Mahkemesinde görülen ve görev uyu mazlı ına konu olan davanın söz konusu ek 6. madde kapsamında de erlendirilmesi gerekti i kanaatine varılmı tır.

Yukarıda yapılan açıklamalar çerçevesinde, Mülga 4389 sayılı Kanununun ek 6. maddesi kapsamında de erlendirilmesi gereken davanın, Yargıtay 19. Hukuk Dairesinin yukarıda payla ılan bozma ilamında da belirtildi i gibi 6102 sayılı TTK'nın 4. maddesiyle K'nın 72. maddesinde belirtilen ticari dava niteli inde menfi tespit davası oldu u, bu sebeple uyu mazlık konusu davanın çözümünde adli yargının görevli oldu u sonucuna varılmı tır."

IV. LG L HUKUK

A. Mevzuat

17. 2577 sayılı dari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesinde, idari dava türleri ve idari yargı yetkisinin sınırları gösterilmi tir. Buna göre, idari i lemler hakkında yetki, ekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları ve idari eylem ve i lemlerden dolayı ki isel hakları do rudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları idari yargıda görülür.

18. 2004 sayılı cra flas Kanunu'nun "menfi tespit ve istirdat davaları" ba lıklı 72.maddesi öyledir:

"Borçlu, icra takibinden önce veya takip sırasında borçlu bulunmadığını ispat için menfi tesbit davası açabilir.

icra takibinden önce açılan menfi tesbit davasına bakan mahkeme, talep üzerine alacağın yüzde onbe indenden a a ı olmamak üzere gösterilecek teminat mukabilinde, icra takibinin durdurulması hakkında ihtiyati tedbir kararı verebilir.

icra takibinden sonra açılan menfi tesbit davasında ihtiyati tedbir yolu ile takibin durdurulmasına karar verilemez. Ancak, borçlu gecikmeden doğan zararları kar ilamak ve alacağın yüzde onbe indenden a a ı olmamak üzere gösterece i teminat kar ılı nda, mahkemeden ihtiyati tedbir yoluyla icra veznesindeki paranın alacaklıya verilmemesini isteyebilir...

...Menfi tesbit ve istirdat davaları, takibi yapan icra dairesinin bulunduğu yer mahkemesinde açılabilir. gibi, davanın yerleşim yeri mahkemesinde de açılabilir."

19. 5411 sayılı Bankalar Kanunu'nun, "Fonun kurulu ve ba ımsızlığı" başlıklı 111. maddesinde ise: "Bu Kanun ve ilgili diğer mevzuat ile verilen yetkiler çerçevesinde tasarruf sahiplerinin hak ve menfaatlerinin korunması amacıyla, mevduatın ve katılım fonlarının sigorta edilmesi, Fon bankalarının yönetilmesi, mali bünyelerinin güçlendirilmesi, yeniden yapılandırılması, devri, birleştirilmesi, satışı, tasfiyesi, Fon alacaklarının takip ve tahsilat işlemlerinin yürütülmesi ve sonuçlandırılması, Fon varlık ve kaynaklarının idare edilmesi ve Kanunla verilen diğer görevlerin ifası için **kamu tüzel kişiliğini haiz, idarî ve mali özerkli e sahip Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu** kurulmuştur." Hükmü bulunmaktadır.

IV. NCELEME VE GEREKÇE

A. İlk inceleme

20. Uyuşmazlık Mahkemesinin Celal Mümtaz AKINCI'nın başkanlığında, Üyeler Ükrü BOZER, Mehmet AKSU, Birol SONER, Aydemir TUNÇ, Nurdane TOPUZ ve Ahmet ARSLAN'ın katılımlarıyla yapılan 01/03/2021 tarihli toplantısında 2247 sayılı Kanun'un 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; Yargıtay 11. Hukuk Dairesince, 2247 sayılı Kanun'un 20.maddesinde öngörülen şekilde Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvuruldu ve usulden iptal için herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine (Üye Ahmet ARSLAN'ın idari yargı yerince yargı yolu yönünden verilmiş kesinleşmiş görev ret kararı bulunmadığından başvurunun usulden reddine karar verilmesi gerektiğine dair karışık oy çokluğu ile karar verildi.

B. Esasın incelenmesi

21. Raportör-Hâkim Engin SELMOĞLU'nun, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu ve başvurunun kabulü gerektiği yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇETİÇ'in başvurunun esasları, Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın ise idari yargı yerince yargı yolu yönünden verilmiş kesinleşmiş görev ret kararı bulunmadığından, usulden reddi gerektiği yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra görüşüldü:

22. Başvuruya konu davalar, davacıların Fon alacağından edinen sıfatıyla sorumlu tutulmalarına iptal için 26/11/2015 tarihli ve 280 sayılı TMSF iptalinin iptali ile davacıların davalı Kuruma borçlu olmadıklarının tespiti istemleriyle açılmıştır.

23. Başvurunun ve dosyanın incelenmesinden; İstanbul 11. Asliye Ticaret Mahkemesinin E.2015/1242 numarasında kayıtlı dava dosyasında, 23/12/2015 tarihinde tensiple birlikte, 2015/23 karar numarasıyla, davacılar tarafından açılan davanın, idari bir

birim olan TMSF'ye yöneltildi i ve dava konusunun da TMSF'nin 6183 sayılı Kanun kapsamında uyguladı ı ihtiyati hacze yönelik menfi tespit i lemne ili kin oldu u gerekçeleriyle, uyu mazlı ın görüm ve çözüm yerinin idari yargı mercileri yeri oldu u sonucuna varılarak, yargı yolu dava artı yoklu undan, davanın usulden reddine karar verildi i, bu kararın davacılar vekilince temyiz edilmesi üzerine, yapılan inceleme sonucunda; Yargıtay 19. Hukuk Dairesinin 26/04/2016 tarihli ve E.2016/1011, K.2016/7538 sayılı kararı ile; davanın, cra ve flas Kanunu'nun 72. maddesine dayalı menfi tespit davası oldu u, açılacak menfi tespit davalarında adli yargının görevli oldu u, somut olayda, davanın 6102 sayılı Kanun'un 4. maddesinde belirtilen ticari dava niteli inde oldu u gözetildi inde, davanın açıldı ı asliye ticaret mahkemesinin davaya bakmakla görevli oldu undan, i in esasının incelenmesi gerekirken, dava artı yoklu u nedeniyle usulden ret kararı verilmesinde hukuka uygunluk görülmedi i gerekçesi ile bozuldu u, bozma kararına kar ı davalı vekilinin karar düzeltme talebi de reddedildi i, dosyanın yeniden yargılama yapılmak üzere iadesinden sonra, stanbul 11. Asliye Ticaret Mahkemesinin, 24/01/2019 tarihli, E.2016/1199, K.2019/23 sayılı kararı ile; bozma ilamına uydu u, yapılan yargılama sonucunda bilirki i raporları do rultusunda davayı kabul ederek, davacıların borçlu olmadıklarına karar verdi i, bu kararın da temyiz edilmesi üzerine, dosyanın, Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'ne gönderildi i ve E.2020/5284 esas numarasını aldı ı ve akabinde 2247 sayılı Kanun'un 20. maddesi kapsamında Mahkememize ba vuruldu u, davacılar vekilinin stanbul 11. Asliye Ticaret Mahkemesinin 23/12/2015 tarihli yargı yolu yönünden davanın usulden reddine dair kararını temyiz etti i 25/12/2015 tarihinde aynı tarihli dilekçeyle dare Mahkemesine ba vurarak yukarıda anılan TMSF i leminin iptali için dava açtı ı, bu davanın da yukarıda özetlendi i ekilde önce kabulle, temyiz üzerine bozma sonrası esastan red kararıyla sonuçlandı ı, red kararının temyizde onandı ı, halen onama kararının karar düzeltme a masında bulundu u, Ayrıca TMSF tarafından aynı amme alaca ının tahsili için davacılar gönderilen ödeme emirlerinin iptali için idari yargıda açılan iptal davalarının reddedildi i ve bu kararlara kar ı yapılan temyiz istemlerinin de Danı tay tarafından ret edilerek yerel mahkeme kararının onanmasına karar verildi i, davalı vekilince eldeki dava dosyasına sunulan belgelerden anla ılmaktadır.

24. Yukarıda yer verilen mevzuat hükümlerine göre TMSF' nin kamu tüzel ki ili i yapısı tartışılmazdır. Ayrıca davacılar vekilinin dosyada mevcut hem adli hem de idari yargıda açtı ı dava dilekçeleri incelendi inde, sonuç kısımları hariç her iki yargı kolunda aynı dilekçelerin verildi i görülmektedir. Yargı kolu gözetilerek, adli yargıda davacıların borçlu olmadıklarının tespitine ili kin menfi tespit davası, idari yargıda ise kurum i lemne kar ı iptal davası açılmı tır. Ancak her iki yargı kolunda, idari yetki kullanarak tesis edilen TMSF Fon Kurulu'nun 26/11/2015 tarihli ve 2015/280 sayılı kararı davaya konu edilmi tir. Davacılar vekili, dava dilekçelerinde 4389 sayılı Kanun'un ek 6. Maddesinde dayandıklarını belirtmemi tir. TMSF tarafından dava konusu i lem çerçevesinde 6183 sayılı Kanun uyarınca uygulanan ihtiyati haciz kararları uyarınca düzenlenen ödeme emirlerine kar ı idari yargıya açılan davaların ret kararlarıyla sonuçlandı ı dava dosyaları içeri inden sabittir. Ortada hukuka uygunlu u denetlenmesi gereken tek yanlı bir idari i lem bulunmaktadır. Ek 6. Maddedeki artların olu up olu madı ı ve Kurum i leminin hukuka uygun olup olmadı ı Danı tay On Üçüncü Dairesinin yukarıda yer verilen 05/05/2017 tarihli ve E.2016/4396, K.2017/1368 sayılı ilamında ayrıntılı biçimde de erlendirilmi olup, aksi durumun tespiti halinde idare mahkemesi kararının esastan de il görev yönünden bozma konusu yapılaca ı açıktır. Tüm bu sebeplerle ve TMSF'nin 26/11/2015 tarihli ve 2015/280 karar sayılı i leminin idari niteli i tartışılmaz oldu undan davanın görüm ve çözümünde idari yargının görevli oldu u sonucuna ula ılmı tır.

25. Yukarıda belirtilen hususlar göz önünde bulundurularak, Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 19/11/2020 tarihli ve E.2020/5284 sayılı ara kararıyla yaptığı ba vurunun kabulüne karar verilmesi gerekmi tir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Davanın çözümünde DAR YARGI YER N N GÖREVL OLDU UNA,

B. Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 19/11/2020 tarihli ve E.2020/5284 sayılı ara kararıyla yaptığı BA VURUSUNUN KABULÜNE 01/03/2021 tarihinde Üye Aydemir TUNÇ' un kar ı oyu ve OY ÇOKLU U LE KES N OLARAK karar verildi.

Ba kan
Celal Mümtaz
AKINCI

Üye
ükürü
BOZER

Üye
Mehmet
AKSU

Üye
Birol
SONER

Üye
Aydemir
TUNÇ

Üye
Nurdane
TOPUZ

Üye
Ahmet
ARSLAN

KAR I OY

Dava; davacıların tamamının fona devredilmi olan herhangi bir bankanın hissedarı ya da hakim orta ı olmadığı gibi yine yönetimi Fona devredilmi herhangi bir bankadan kredi de kullanmadıklarını, davacı gerçek ki ilerin kurmu oldukları Kablonet A. . hisselerinin %44'ünün Avrupa Amerika Holding A. . tarafından satın alınması kar ılı nda davacıların para edindi ini, davacı irketin Kablonet A. .'ne sözleşme kar ılı nda verdiği hizmete ve i ler için Kablonet A. .'den bedeller tahsil etti ini, bankadan kredi kullanan ticari irketlerin yaptırdı ı i ve hizmetin kar ılı nı ödemesinin hileli bir davranı olmadığı gibi kredi mü terisi olan ticari irketle i yapan gerçek ve tüzel ki ilerin fon alaca ı borçlusu sayılamayacağını, borcun kayna ı ve do umu açısından da davacılarından dava konusu tutarın talep edilmesinin hukuka uygun olmadığını ileri sürerek; davalı tarafından 6183 sayılı Kanun'un 13, 62 ve 79. maddeleri gere ince uygulanan ihtiyati haciz nedeniyle davacı gerçek ki ilerin her birinin 17.255.567 TL, davacı tüzel ki inin 51.977.462 TL davalıya borçlu olmadığını ve davalının davacılarından mülga 4389 sayılı Kanunun 17/7-b maddesi ile 5411 sayılı Kanun'un 134. maddesi kapsamında fon alaca ının bulunmadığını tespitine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

2004 sayılı cra flas Kanunu'nun "Menfi tespit ve istirdat davaları" ba lıklı 72. maddesinde;

"Borçlu, icra takibinden önce veya takip sırasında borçlu bulunmadığını ispat için menfi tespit davası açabilir.

cra takibinden önce açılan menfi tespit davasına bakan mahkeme, talep üzerine alaca ın yüzde onbe inden a a ı olmamak üzere gösterilecek teminat mukabilinde, icra takibinin durdurulması hakkında ihtiyati tedbir kararı verebilir.

cra takibinden sonra açılan menfi tespit davasında ihtiyati tedbir yolu ile takibin durdurulmasına karar verilemez. Ancak, borçlu gecikmeden do an zararları kar ılamak ve alaca ın yüzde onbe inden a a ı olmamak üzere gösterece i teminat kar ılı nda, mahkemeden ihtiyati tedbir yoluyla icra veznesindeki paranın alacaklıya verilmemesini isteyebilir...

...Menfi tespit ve istirdat davaları, takibi yapan icra dairesinin bulunduğu yer mahkemesinde açılabilen i gibi, davaların yerle im yeri mahkemesinde de açılabilir." kuralı yer almıştır.

"Uyu mazlık konusu olayda görevli yargı yerinin belirlenebilmesi için uyu mazlı ın niteli inin belirlenmesi gerekmektedir.

Mülga 4389 sayılı Bankalar Kanunu'nun 15/7-b maddesinde; *"Hisselerin kısmen veya tamamen fona intikal eden bir bankanın yönetim ve denetiminin do rudan veya dolaylı olarak tek ba ına veya birlikte elinde bulunduran ortaklarının veya yöneticilerinin, yönetim kurulu, kredi komiteleri, ubeler, di er yetkili ve görevliler aracılı ı ile veya sair suretlerle banka kaynaklarını ve varlıklarını do rudan veya üçüncü ki ilere rehnetmek, teminat göstermek, ekonomik gücü olmayan ki ilere kredi vermek, kar ılı nda kredi temin etmek amacıyla kredi kullandırmak, yurt içi veya yurt dı ı banka ve mali kurulu lar nezdinde depo veya sair adlarla hesap açtırmak veya bu hesapları teminat göstermek ve sair ekillerle kullanmak suretiyle veya ba kaca dolanlı i lemlerle edindikleri veya bu suretle üçüncü ki ilere edindirdikleri para, mal, her türlü hak ve alacakların temininde kullanılan banka kaynakları ve varlıkları nedeniyle do an alacak fon alaca ı sayılır. Bu alacaklar hakkında 6183 sayılı Amme Alacakları Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri uygulanır. Fon, bu*

para, mal alacaklara ihtiyati haciz koymaya, muhafaza altına almaya ve bunlardan de eri fon tarafından belirlenemeyenleri 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 12. maddesine göre kurulan takdir komisyonlarının fon tarafından belirlenecek kurum ve kurulu larca hazırlanacak raporları da dikkate alarak tespit edece i de eri üzerinden, alaca ına ve/veya bu bankaların fon tarafından devralman zararlarına mahsuben devralmaya yetkilidir. Bu alacaklara zararın ve/veya alaca ın do masına sebebiyet veren haksız i lemin yapıldı ı tarihten itibaren 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun'un 51. maddesinde belirtilen oranda gecikme zammı uygulanır." hükmü, Ek 6. maddesinde; "Temettü, hariç ortaklık hakları ile yönetim ve denetimi fona intikal eden ve/veya bankacılık i lemleri yapma ve mevduat kabul etme izin ve yetkileri ilgili bakan, Bakanlar Kurulu veya Kurul tarafından kaldırılan bankalar ile tasfiyeleri fon eliyle yürütülen veya fon tarafından tasfiye i lemleri ba latılan bankaların ve 15/a maddesinde sayılan ki ilerinin 15/a maddesinde sayılanlar dı ndaki üçüncü ki ilerle yaptıkları sözleşme melere, bu sözleşmelerin kar ılıklı edimleri içermeleri, edimler arasında orantısızlık bulunmaması, üçüncü ki ilerinin edimlerini yerine getirdiklerine dahil düzenlenmi usulüne uygun belgelerinin bulunması ve bu i lemlerin her türlü muvazaadan ari oldu unun bu ki iler tarafından ispatlanması halinde Bankalar Kanunu'nun 15, 15/a, 22, Ek-1 ve Ek-2 maddeleri uygulanmaz." hükmü yer almaktadır.

Dosyanın incelenmesinden; davacıların dava dilekçesinin sonuç kısmında, "Davacı gerçek ki ilerinin her birinin ...ve davalı tüzel ki inin... davalıya borçlu olmadı mın ve davalının davacıdan mülga 4389 sayılı Kanun'un 15/7-b maddesi ile 5411 sayılı Kanun'un 134. maddesi kapsamında fon alaca ının bulunmadı mın ve davacıların borçlu olmadı mın tespiti talep edilmi ise de, gerek dava dilekçesi, gerekse a amalarda verilen di er dilekçelerin içeri i, duru ma beyanları ve tüm dosya kapsamı dikkate alındı nda, davacıların iddialarının TMSF Fon Kurulunun 26/11/2015 tarihli ve 2015/280 sayılı kararında belirtilen i lemlerin her türlü muvazaadan ari oldu una dayandı ı ve adli yargıda görülmekte olan bu davada ileri sürdükleri delillerin de bu hususun ispatına matuf oldu u dolayısıyla, söz konusu i lemlerin öncelikle mülga 4389 sayılı Kanun'un Ek 6. maddesinde belirtilen artları ta ıdı mın muvazaadan ari oldu unun ispatlanması halinde TMSF Fonu Kurulu kararının dayana ı olan mülga 4389 sayılı Kanun'un 15/7-b maddesinin uygulama alanı kalmayaca ı, 15/7-b maddesine dayanılarak alman kararla ilgili idari yargıda görülen bir davanın zaten mevcut oldu u, hukuk yargılamalarında uygulanması gereken mevzuatın mahkeme tarafından tespit edilmesi gerekti i, mahkemenin bu bakımdan davacı veya davalı tarafın belirlemeleri ile ba lı olmadı ı, bu itibarla stanbul 11. Asliye Ticaret Mahkemesi'nde görülen ve görev uyu mazlı ına konu olan davanın söz konusu Ek 6. madde kapsamında de erlendirilmesi gerekti i anla ılmaktadır.

Yukarıda yapılan açıklamalar çerçevesinde Mülga 4389 sayılı Kanun'un Ek 6. maddesi kapsamında de erlendirilmesi gereken davanın, Yargıtay 19. Hukuk Dairesi'nin bozma ilamında da belirtildi i gibi 6102 sayılı TTK 'nın 4. maddesi ile K'nın 72. maddesinde belirtilen ticari dava niteli inde menfi tespit davası oldu u, bu sebeple uyu mazlık konusu davanın görüm ve çözümünde adli yargının görevli oldu u görü ü ile, aksi yöndeki ço unluk kararma katılmıyorum.

Üye
Aydemir TUNÇ